

Djambo friends :-)

Hier weer een nieuwsbrief van een Muzungu, die niet Muzungu (blanke) genoemd wil worden maar gewoon Mendy whahaah. Want Afrika zit in mijn hart! En ben onderdeel van deze familie....alleen die huidskleur is nog een beetje het verschil.... ;-) ons bloed heeft dezelfde kleur en we hebben dezelfde Vader!

Het was weer een pittig maandje, maar ook weer vol nieuwe uitdagingen. Brenda was namelijk opnieuw naar de U.S.A. ze zou in de 1e instantie voor 2/3 weken gaan, maar gezien haar ticket behoorlijk aan de prijs was in die tijd besloot ze wat later terug te komen. Wat uiteindelijk dus weer ruim een maand was. Maar deze keer was anders als de 1e keer..... deze keer wilde Brenda dat ik 2 dagen "off" zou zijn van de kliniek en zou Jessica (the director of the school) waarnemen die dagen voor me en mij bellen als er wat zou zijn. Het was meer relaxed dan de 1e keer dat Brenda weg was. Dus iedere woensdag had ik vrij en iedere vrijdag was ik vrij gepland om huis bezoeken te doen.

De huisbezoeken die ik doe zijn vooral gericht om de medische hulpvraag te onderzoeken. Je kan het een beetje vergelijken met de thuiszorg in Nederland; in kaart brengen wat nodig is om thuis zo goed mogelijk te kunnen functioneren. Zo bezocht ik deze maand een jongen van 8 jaar die om nog steeds onduidelijke reden bijna compleet verlamd is. Zijn moeder had 3 maanden gewacht met deze klachten voordat ze hem naar onze kliniek bracht. We hadden hem nog doorverwezen naar gespecialiseerde klinieken, maar de schade is, tenzij een wonder, onomkeerbaar. Ik zie dan dat het handiger zou zijn om een aangepaste rolstoel te hebben zodat moeder de jongen makkelijker kan verplaatsen. (Ze draagt!!!! Hem nu overal naar toe) Daarna zenden we een mail uit naar de USA om te kijken of daar voldoende financieen voor zijn.

Verder hebben we op dit moment 2 baby's met ons leven. Baby Ivan en baby Summaya. Baby Ivan was een kleine, ondervoede baby met een waterhoofd. Hij was echt heel magertjes toen hij hier kwam. Dus naast de borstvoeding gaven we hem 8x daags extra flesvoeding. In de tussentijd heeft hij ook nog een

operatie gehad voor zijn hoofdje en wow, hij ziet er zo goed uit.....ja, hij is zelfs vet geworden. En yes, dat is echt een wonder. (Op de foto zie je Ivan) Ivan doet het goed en zal dan ook binnenkort naar huis gaan en van daaruit door mij verder opgevolgd worden. Er is alweer een andere baby die ook echt in

aanmerking komt om een tijdje bij ons te wonen. Dus zodra Ivan naar huis is, komt er weer een nieuwe. De andere baby die we hebben is baby Summaya, ze is 8 maanden maar ziet eruit als een baby van 3 a 4 maanden. Erg klein en ook ondervoed. Daarnaast heeft zij erg veel moeite met ademen maar kunnen de artsen (nog) niet precies vinden wat het is. We geven de moeder dus ook borstvoedingssupport en extra flesvoeding. Want mogelijk is ondervoeding ook een mede oorzaak van haar klachten. Ik weet dat mensen die me goed kennen nu gaan zeggen dat ik echt "gek" geworden ben.....maar ik vind het zo geweldig om deze mooie schepsels te zien veranderen en daar onderdeel van te mogen zijn. God is mij zo aan het veranderen op vele gebieden. Er is vaak over me gesproken dat ik een moeder voor vele zou zijn.....tja wie zegt dat dat biologische kids zijn he?! ;-)

Tegelijkertijd hebben we daar een challenge....er zijn eigenlijk zoveel meer baby's die deze zorg nodig hebben....maar op dit moment hebben we maar plaats voor 2 omdat we ze tijdelijk opvangen en counseling geven vanuit thuis, ons huis. We zijn dus aan het bidden om strategie om dit verder uit te gaan werken en wat Gods plan hier in is. Het neerzetten van een gebouw klinkt simpel, maar daar komt veel meer bij kijken.

Verder geniet ik nog steeds van de zaterdagen met de kids en de jeugd. Iedere zaterdag zien we rond de 1900 kids. En geloof me, ze zijn allemaal zo mooi en zo bijzonder. En het is echt een vreugde, dus de naam Esangalo (uitbundige vreugde) is niet voor niets gekozen! ;-)

Het is een eer om met ze te mogen werken en ze te dienen.

Ik geniet nog steeds van dit geweldige avontuur. Ik mag veel leren en ontdekken, over het land, de cultuur, over mezelf, iedere dag opnieuw; Ik kan je zeggen; erg interessant en soms ook intensief. Maar heb tot nu toe nog geen moment spijt!

Afgelopen zondag had Claudia voor ons als team een lunch gemaakt. Ze had als thema dankbaarheid. En inderdaad, er zijn zoveel redenen om dankbaar voor te zijn. Op de muur had ze dan ook de woorden dankbaarheid in alle talen die onze naties vertegenwoordigen geschreven. We hebben bolivian food gegeten, want Claudia is van Bolivia. Dat was echt jammie! Het is goed om ook deze tijden samen te hebben met elkaar als team.

Om in het thema **dankbaarheid** te blijven; Ben echt dankbaar voor alle gebedsverhoringen die we mogen zien. Er is tot nu toe altijd genoeg financiële voorzieningen voor zowel de ministrie hier als voor mij persoonlijk. Dus dat is echt wel iets om dankbaar voor te zijn.

Verder vroeg ik in mijn vorige email om te bidden voor wijsheid in het nemen van beslissingen. Ik kan je

zeggen; God is goed, soms weet ik gewoon niet wat te doen, wat te zeggen, maar dan komt God met zijn bovennatuurlijke wijsheid en dan weet ik; dat is niet uit mezelf. Dat is echt bijzonder en maakt me verlangend naar nog meer van Hem!

Ik dank God voor Zijn bescherming over onze levens. Op dit moment zijn we veel onderweg. Van ziekenhuis naar ziekenhuis. Maar ook veel teams komen nu in - en uitvliegen ivm de zomervakanties. Ik merk echt dat we beschermd worden onderweg. We komen soms in verkeerssituaties waarin ik denk; wow, daar waren onze beschermengelen actief ;-)

Graag wil ik jullie vragen te **bidden** voor de volgende punten; * Voor mijn gezondheid, ik word enorm aangevallen in mijn lichaam. Mijn geest is erg sterk dus dan maar wat anders proberen.... Wil er verder niet teveel details over kwijt. Maar bid ervoor aub, ik geloof dat het vanaf nu klaar is; deze geestelijke battle is al overwonnen door Jezus! *Blijf bidden voor eenheid en relaties binnen ons team, er komen nu veel short mission trip teams waardoor er soms veel druk op mensen komt te liggen.

Tot slot het volgende; ----->>

You cannot control everything
that happens to you; you can
only control the way you
respond to what happens.
In your response is your power.
-Unknown

